

värdefulla arbete: »*Catalogus Coleopterorum*» etc. Den långt framskridna tiden tillät ej att på denna sammankomst redogöra för någon del af innehållet.

Filip Trybom.

SPAR AF TIPULIDLARVER Å SANDIG STRANDMARK.

MEDDELANDE VID ENTOMOLOGISKA FÖRENINGENS
SAMMANKOMST DEN 14 DEC. 1896.

AF

FILIP TRYBOM.

I prof. A. G. NATHORSTS för paläontologien så betydelsefulla arbeten öfver evertebrerade djurs spår beskrivas äfven spår, som åstadkommits af insektlarver. Åtminstone i ett fall angifvas de spårlämnande djuren hafva varit dipterlarver. Oftast tyckes man emellertid hafva stannat i villrådighet om, hvilka de larver varit, som förorsakat ute i det fria anträffade spår. Jag tror mig därför böra omnämna ett slags dipterlarver, hvilka under vissa förhållanden åstadkomma mycket talrika och distinkta, på lämplig grund också sannolikt karakteristiska spår.

En förmiddag i slutet af sistlidne september besökte jag efter en regnig natt stranden af Lagaån vid Resta, mellan Lahlholm och åmynningen. Marken närmast vattnet samt botten ett stycke ut i detta var mycket långsluttande och bestod af fin sand, blandad med något slam. På ett ungefär 15 m. långt och 2 till 5 m. bredt område korsades den fina sanden här och tvärs af ett slags gångar, hvilka genast ådrogo sig uppmärksamheten. Där de bildade det tätaste nätverket, lämnade de endast omkring en kvadratdecimeters oregelbundet formade rutor emellan sig. I allmänhet hade gångarna en mera rak, ej bågformig, riktning. Där marken var något mjukare, bildade de tunnelformiga, cylindriska rör. Mestadels bestodo de dock af öppna

rännor, och där sanden låg hårdast, syntes i stället för gångar blott grunda intryckningar här och där. Som jag för tillfället knappast tänkte på annat än att få reda på djuren, som åstadkommit gångarna, kom jag ej att gifva akt på, huruvida spåren hade någon bestämd »struktur». Så fast packad, som strand-sanden låg, kunde strukturen åtminstone ej vara tydligt utpräg-lad — om den fanns. Fotlösa, liksom dipterlarver i allmänhet, hade också de här i fråga varande, jämförelsevis mjuka larverna blott få och vekare hår på kroppen.

Först efter en stunds sökning påträffades djuren. De — eller åtminstone en del af dem — hade dragit sig tillbaka i de nämnda tunnarna och visade sig vara larver af en harkrankar-tad mygga (tipulid). Att närmare bestämma arten eller släktet har ej varit mig möjligt. Fastän tillsammans icke ens ett halft tjog larver efter en längre stund hade kunnat hopsamlas, tvekade jag dock ej att genast anse dem såsom gångarnas anläggare. De största höllo såsom utsträckta 20 till 25 mm. i längd, några stycken outvuxna voro ej mer än hälften så långa. De förras största bredd utgjorde omkring 4 mm., hvarför de af dem gjorda tunnarna voro vida som efter en någorlunda tjock daggmask.

Nätet af gångar gick alldeles intill vattnet men förlorade sig strax i detta. Längre uppåt land löpte de här och där tätare tillsammans i små låga tufvor af *Heleocharis palustris*, *Funcus supinus* och några andra strandväxter. Möjligen hade larverna här sökt efter föda; i sandmarken för öfrigt hade de antagligen icke haft mycket att hämta i den vägen.

Påtagligen hade dessa tipulidlarver varit i rörelse om natten. Andra, dessa snarlika och med dem närbesläktade larver har jag emellertid funnit mycket talrika och i jämförelsevis liflig rörelse äfven på dagen bland multnande växter i öfversvämmade strandkärr.